

ПЛЪВЕНСКИ ГЛАСЪ

СЕДМИЧЕНЪ ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВЪСТНИКЪ

Редакторъ: Г. М. Георгиевъ.

За Теталия, Радом
и в сесе Плевен

В. „Плевенски Гласъ“ ще излиза всѣка Недѣля. Абонаментъ за година 8 лева, за половина 4 лева. За въ странство 10 лева. Правителствени и частни обявления на всѣка дума по 3 ст. за едно обнародване. На първа страница на дума по 10 ст. Пари за публикуване обявления и други се прѣдаватъ въ Печатницата на Бр. Ст. Бояджиеви, а абонамента въ редакцията. Писма, дописки, книги, вѣстници и пр., се испращатъ до администрацията на вѣстника въ г. Плевенъ. Писма и дописки неосвободени не се приематъ. Ръжониси се връщатъ, ако бѣждатъ платени. Обявленията на г. Приставитѣ по 2 ст. на дума. — Единъ брой 15 ст.

Явна благодарностъ.

Комитета на събиране помощи за бѣдно-болни, а така сжщо и болничното Управление считатъ за своя обязанностъ да искажатъ своята благодарностъ на Господина Менахемъ Иероухомовъ, отъ г. Плевенъ, за гдѣто е благоволилъ да подари 25 лева за фонда на Комитета и болничната библиотека.

г. Плевенъ, 28 Априль 1898 год.

Прѣдседателъ на Комитета,
Управителъ-Лѣкаръ: **Д-ръ Козаровъ.**

ТЕЛЕГРАММИ

Цариградъ. 28/4. (По косвенъ пхтъ). Високата Порта отговори на нотификацията подадена отъ посланицитѣ. Портата като взима актъ отъ условията по испразнуването на Тесалия съобщава, че ще се испратятъ параходи въ Воло за прѣнасянето на войскитѣ и моли щото исплащанията на военното обезщетение да станатъ чрезъ Отоманската Банка. Високата Порта отговори до тукашнитѣ посолства съ едно окръжно въ което посочва на изпълнението резултатитѣ на войната, като спомбнува за умѣреността на тѣзи резултати и за обещанието на силитѣ, че тѣ ще пазятъ цѣлостта на Турция и Суверенитета на Султана въ Критския въпросъ. Въ заключение окръжното иска щото преговоритѣ по новата организация на островъ Критъ да се повърнатъ часъ по скоро.

Цариградъ. с. д. (По косвенъ пхтъ). Спорѣдъ свѣдения отъ воен. М-ство. Тесалийската армия състои отъ 153 баталиона пѣхота, 33 батареи и 22 ескадрони, всичко 133000 души. Военния Министръ има намѣрение да распусне редифскитѣ баталиони а нивамитѣ да ги демобилизира и испрати всѣки баталионъ въ прѣдшия гарнизонъ. Напротивъ, Елджакитѣ кръгове искатъ да подкрѣпятъ войскитѣ, които се намиратъ на Българската Сърбската и Черногорската граници съ испращание тамъ поне една дивизия. Испразнуването на Тесалия почна. Одринската Низаска бригада е вече на пхтъ за да се завърне въ границитѣ си.

В. Пеща 28 Априль. Отговоръ на Н. В. Императора Краля на поздравителнитѣ речи произнесени отъ прѣдседателитѣ на Австроунгарскитѣ делегации константира съ особенно задоволствие, че сношенията на Австроунгария съ всичкитѣ държави особено съ съседитѣ си отъ най добритѣ. Положението създадено чрезъ сключванетоъ Гръцко-Турския миръ напредва къмъ окончателното си рѣшение и дава надежда, че благодарение на стгласието и повататашното съдѣствие на всичкитѣ Велики сили, здравата основа за мирното укрѣпване на политическото положение въ истокъ ще може да се продължи Императорското слово продължава: съ дълбоко прискрбне трѣбва да спомене избухването на неприятели дѣйствия мѣжду Испания и съединенитѣ щати, което не може да се прѣдварди въпреки приятелската намеса на Негово Светчество Папата подкрепена отъ всичкитѣ европейски Велики Сили и въпреки голѣмата снисходителностъ на Испанското правителство. Като сме решени да пазимъ строга неутралностъ искаме да изразимъ благопожелание което воинствуюцитѣ чрезъ справедливо уреждане на съществуоцитѣ антагонизми незабавно да турятъ единъ край на тази печална борба. Словото свършва като константира, че Босна и Херцеговина продължаватъ да се развиватъ нормално, като покриватъ административнитѣ си разности съ собствени приходи на страната.

Абаџия с. д. Н. В. Черногорския Князь пристигна тукъ и биде приетъ отъ Н. Ц. Височество Българския Князь. Той обѣдва въ виллата „Фердинандъ“ и ще замине довечера за Лондонъ.

Лондонъ 29 Априль. В. Times получава отъ Невюркъ слѣдующата депеша съ дата 28 Априль:

Аташето при америкаското посолство въ Лондонъ телеграфира до департамента на морината въ Вашингтонъ, че четирѣ кроазбори и три торпилбори отъ Испанската ескадра при островитѣ Cap. Yert са завърнали тази заранъ въ пристанището Кадиксъ (Испания). Пристигването имъ се извѣсти официално въ Вашингтонъ днесъ слѣдъ обѣдъ.

Лондонъ с. д. Агенцията Reuter получава отъ Вашингтонъ слѣдующото: въ следствие поражението на испанцитѣ при маналя ржководителитѣ членове на дипломатическото тѣло размислиха официално впечатленията си, че е настъпило вече време за да се направятъ

постѣпки прѣдъ Испанското правителство съ цѣль да го накаратъ да признае, че е безполезно понататашното продължение на войната и да поиска миръ, слѣдъ като съ откаже отъ о. Куба и плати военно обещание.

Римъ с. д. военния журналъ обнародва едно официално съобщение съ което се повикватъ подъ знамената 19 военни классове мѣжду, които и персоналътъ на желѣзницитѣ (около 8000 души), който ще продължава по рѣдъ службата си по желѣзницитѣ.

Туринъ с. д. Н. В. Кралътъ и Кралицата както и Неаполитанския Принцъ заминаха тази вечеръ за Римъ, тѣ бидоха живо акламирани отъ народа.

Абаџия с. д. Н. В. Черногорския Князь замина тази вечеръ придруженъ съ Князя Минко.

Лондонъ 29 Априль. Вѣстникъ globe получава отъ Гибралтаръ слѣдуюцитѣ извѣстия: английския парходъ Manadiere експлозира близо до единъ Испански контръ торпилборъ на име Algaira. Вѣрва се, че експлозията е причинена отъ вжгрѣ. Цѣлия екипажъ се удавилъ.

Цариградъ с. д. (По косвенъ пхтъ.) Делигатитѣ на Великитѣ Сили по испразнуването на Тесалия заминаха днесъ. Единнадесетъ параходи отъ администрацията Marsies се испратиха днесъ за Воло да прѣпесътъ войскитѣ. Едно императорско ираде натоварва Отоманската банка да инкасира паритѣ отъ Гръцкото военно обезщетение.

Буда-пеща, 30 априль. Г-нъ графъ Толуховски министръ на Външнитѣ работи на Австроунгария, като направи предъ делегациитѣ едно изложение по външната политика на монархията каза слѣдуюцитѣ думи относително общото положение на балканския полуостровъ: Възлението което бѣше се развилъ въ начало на годината въ нѣкои влласти на Македония утихна лека полека и сегашнитѣ новини позволяватъ да се надѣваме, че никаква сериозна комплекация нѣма да избухне въ тая страна въ близко бѣдще. Този резултатъ се дължи отъ части на коректното поведение на България и Сърбия които въодушевени отъ достапохвални усилния се предаватъ главно на вътрѣшното консолидиране на страната си и които взеха твърдо рѣшение да се въздържатъ отъ всѣко чуждо присвоаване. Сжщия резултатъ се дължи отъ части и на просветената мждростъ на султана който немедленно заповѣда една строга анкета върху злоупотребленията извършени отъ турекитѣ чиновници като показа по този начинъ, че неговата воля е да се бди върху подобритието на едно толкова опасно за неговата империя положение, сжщевременно обичае да изразимъ и надѣждата че турекото правителство въ собствения си и добръ разбранъ интересъ ще се откаже окончателно отъ една административна система която многократно е давала поводъ да се ожесточатъ най дивитѣ страсти да се компрометирува редътъ и тишината и да турятъ въ най тѣжко испытание добръ расположитѣ съседни държави (ржкоплѣскания).

Гибралтаръ. 30/4. Тукъ абсолютно нищо не се знае по миммата експлозия на нѣкакъвъ испански контръ тарпилеоръ.

Хавана, с. д. Неприятелската ескадра исчезна. Петъ кораби взеха направление къмъ истокъ.

Мадридъ. с. д. Излазването на министритѣ на колонийтѣ Марината и общ. сгради изъ кабинета се гледа, като належаще. Официални депешы отъ Хавана лицуватъ. Тая сутренъ нѣкои американски кораби додоха топовни гърмежи сръщу пристанището Сифуегонсъ сжщевременно и нѣколко барки се опитахъ да извадятъ на сухо амуниции предназначени за въстаницитѣ. Топоветѣ на испанцитѣ принудиха американцитѣ да се оттеглжтъ съ огромни загуби. Испанцитѣ иматъ 14 души ранени. Сжщата сутринъ 6 американски кораби (3 голѣми 3 малки) бомбардираха Карденасъ. Отъ тритѣ кононери, които имъ отговориха едната биде повредена въ следствие на което се оттегли отъ сражението. Гарнизонътъ макаръ състоящъ само отъ 300 души доброволци енергично се защищаваше, като причини на неприятеля значителни загуби и го принуди да се оттегли. Единъ сержантъ и 7 души испанскѣ добровли бидоха ранени. Въ градътъ владѣ тишина.

Кисестъ. с. д. Сражението въ Карденасъ (Куба) трая 1 часъ. Единъ знаменосецъ и четири души американци бидоха убити, има 5 души ринени между, които и коменданта на Торпилеора Winzlafl.

Вашингтонъ с. д. Департамента на морината не е получилъ никакво извѣстие относително нѣкакво сражение станало въ Сифуегосъ. Вѣрва се, че това сражение го сжстватъ съ сражението при Кардиналъ.

Цариградъ с. д. (по косвенъ пхтъ) шестнадесѣтъ баталиона пехото и 3 батареи артилерия принадлежащи на Одринския армейски корпусъ ще се завърнатъ отъ Тесалия на желесницата остатъка отъ тесалийската вой-

ска ще се завърне по море. Француския послвникъ Г. Камбонъ по неотложни причини замина въ отпускъ.

Цариградъ с. д. (по косвенъ пхтъ) на особения пратеникъ въ с. Петербургъ Али Джаватъ Бей руското правителство било препоржчало щото Турция да се погриже за завръщанието на 30000 души арменци въ отечеството имъ, които прѣзъ врѣме на клането избѣгаха въ Кавказъ нѣщо което Руския въ Цариградъ посланикъ Г. Зеновиевъ повторно бѣше поискалъ.

Римъ, 1 Май. Изъ цѣлата империя владѣ пълна тишина.

Лондонъ, с. д. В. Stundart получава отъ G. T. Thomas слѣдующата депеша: бомбардирването на San Juan (Porto rico) започна вчера сутрѣтъ. Два испански кораби бидоха разрушени. Слухъ се носи че San Juan слѣдъ 8 часова борба се прѣдалъ.

Мадридъ, с. д. На В. Herald съобщаватъ слѣдующото: испанската ескадра влезе вчера въ пристанището на острова Martinique.

Македония.

Софийския кореспондентъ на в. «Le Nord», официозенъ руски вѣстникъ издаваемъ въ Парижъ съобщава, съ дата 16/28 того едно кжсо изложение отъ разговора, който е ималъ съ единъ отъ най-влиятелнитѣ български държавни мъже, върху сръдствата за умиротворяването на Македония.

„При всичкитѣ скорешни миролюбиви и приятелски увѣрения на българския князь спрямо Султана, че положението на Македония е далечъ отъ нормалното. Стгълковенията между мѣстното население и турекитѣ власти се подновяватъ и още се усложняватъ съ раздори помежду разнитѣ славянски населения.

„При тѣзи обстоятелства, намѣрихъ за добръ и отъ голѣмъ интересъ, да распитамъ единъ отъ най-виднитѣ дипломати на младата българска школа, който поради ролята която е игралъ на послѣдне, може да се счита за най-свѣдущо лице върху възгледоветѣ, които прѣодоляватъ не само въ правителствениятъ кръгове, но и въ массата на българския народъ.

„Вий добръ правите, ми каза моя събѣдникъ, за дѣто се занимавате и грижите за сръдствата, съ които може да се постигне умиротворяването на Македония, защото иначе би било безмисленно да се вѣрва, че воѣко сплитание на работитѣ е отстранено. Наистина, че и сега както и по прѣди, софийското правителство е рѣшено да направи непоносими жертви, само и само да съдѣйствува на великитѣ сили въ миротворното дѣло; отъ друга страна обаче, то се намира въ невъзможностъ да стои дълго врѣме като простъ и безчувственъ зритель прѣдъ свирѣпоститѣ, на които се подлагатъ неговитѣ братя до самата свободна България.

„Българското правителство е национално въ най-строгата смисълъ на думата, и то не би могло да сжществува дълго врѣме, ако изгубѣше това свойство. И тѣй сжществува една неразрушима връзка помежду българетѣ отъ Княжеството и тѣзи въ Македония, не само поради своята народностъ и църковно управление, но и поради еднаквитѣ политически традиции, които най-вече тукъ, въ истокъ, съставляватъ основата на всѣка държава и всѣко политическо общество.

„Съ това не разбирамъ българскитѣ царства които въ сръднитѣ вѣкове, се простираха до Охридъ. Тѣхний споменъ се е запазилъ само въ историята. Искамъ да говоря за борбата противъ веселието и нетърпимостта на гръцкото духовенство спрямо славянитѣ въ турция, която борба се свърши съ създаването на Българската Екзархия, люлка за пробуждането на българската народностъ.

„Тази борба се водѣше не само отъ настоящето българско княжесво, а и отъ всичкитѣ сла-

вяни на турската империя, особено отъ македонците. Именно пръвът върмето на тая ужасна борба се усили връската между българитъ отъ България и тѣзи отъ Македония, и когато побѣдата блѣсна, единъ всеобщъ въсторженъ викъ екна отъ Дунава до Егейско море!

„И отъ тогава, политическото въздигане на България, съответствующе на периодическия упадъкъ въ Гърция и Сърбия, а най-вече нанесената побѣда въ Сръбеко-Българската война, ако и всѣки истински български патриотъ да чувствуваше една голѣма политическа скърбъ отъ тая братоубийствена война, усили и разшири въ Македония българското народно чувство, до такава степенъ, щото въ настояще време смѣло можемъ да ѝ считаме за чисто българска провинция.

„Но не отъ тая гледна точка искахъ азъ да ви говоря за македонския въпросъ, нито пъкъ за умиротворението на тая провинция; защото никой, а най-малко ний българитъ,—не мисли за сега за присъединяването на Македония. Туй, което искаме и на което постоянно ще настояваме, безъ поддръжката даже на Гърция и Сърбия, е гарантирането на македонцитъ сносенъ животъ, достоенъ за всѣки човѣкъ, за всѣки европеецъ, за всѣки християнинъ.

„Нека най-послѣ се туржатъ въ изпълнение рѣшенията на берлинския конгресъ, да се допълнятъ тѣ съ една съответствующа автономна административна организация и азъ схмъ увѣренъ, че тутакси мирътъ и тишината ще бждатъ вътворени въ Македония.

„За въпросъ на човѣколюбие се отправяме ний до великитъ сили, до Турция и нашитъ съперници гърци и сърби, които тѣй сжщо ще се ползватъ отъ умиротворяването на тая провинция.

„Ние не желаемъ освѣнъ благоденствието на македонцитъ, и за да се постигне то, готови сме да направимъ голѣми отстъпки на нашитъ съперници сърби и гърци.

„Казвахъ ви прѣди малко до колко българитъ прѣодоляватъ въ по-голѣмата частъ на Македония. Е добръ, ний не желаемъ щото Сърбитъ и Гърцитъ,—ако на истина тѣ сж тѣй твърдо настанени както говорятъ въ Бѣлградъ и Атина—да иматъ причини да се оплакватъ отъ български натиски.

„Ний сме наклонни да признаемъ за изключително официаленъ езикъ сръбския и гръцкия по край турския, всждо гдѣто се докаже. пръвъ единъ безпристрастенъ плебисцитъ, сжществуващето на сръбеко или гръцко насѣление съ повече отъ 50 % отъ общото население на страната.

„Срѣщу това, ний нѣма да изискваме сжщото право за български езикъ, освѣнъ ако нашитъ сънародници съставляватъ тритъ части отъ населението. Въ вслчкитъ други случаи ний приемаме системата на двуезичието.

„И заблѣжете, че съ тоя способъ ний се не ограничаваме само въ вилаетитъ и санджацитъ, но въ селата. А нашитъ съперници намѣржатъ свои сънародници, въ кое и да било село, дори до самата граница на България, заселени въ показаната по горѣ численность, нека те се ползватъ само въ своя езикъ или съ системата на двуезичието.

„Отивамъ даже и по далечъ. Въ случай, че би се намѣрилъ непрактиченъ плебисцитъкъ, да се даде право и свобода въ продължение на една година на всѣки жителъ въ Македония да се отнася до властитъ на майчиния си езикъ, и по тоя начинъ ще може да се констатира числото на говорящитъ български, гръцки и сръбски.

„Но, туй на което ще противостоямъ найупорито, то е подбляването на страната въ сфери на влияние; това срдство, безъ да умиротвори Македония ни най-малко, ще распали още повече безредицитъ и взаимнитъ национални умрази.

„Но освѣнъ това, сферитъ на влияние прѣдвиздатъ едно подбляване на тая областъ, подбляване противно на принципътъ за цѣлостта на турската империя, което съставлява основата на настоящето международно право въ истокъ. Ний искаме подобренето положението на Македония за доброто на македонцитъ, а не за удовлетворението на присъединителски желание, отъ кждѣто и да се явжтъ тѣ“.

МЪСТНИ НОВИНИ

— Имаме положителни свѣдѣния, че г-нъ К. Велчковъ, Министръ на Земл. и Търговията ще дойде въ Плъвенъ за да открие конкурса, кой-

то ще стане пръвъ мѣсець Май въ Плъвенъ. Съ него ще бжде и г-нъ Германовъ, Инспекторъ по коневѣдството.

— Вчера ученицитъ съ III курсъ на мѣстното Винарско Училище, придружени отъ Директора си г. Я. Забуновъ, и учителя К. Илчевъ заминаха по желѣзницата Ясенъ-Сомовитъ-Никополъ по ескурзия за Сърбия и Австро-Унгария. Тѣ ще споделятъ нѣкой винарски пунктове, както въ Сърбия, особено въ Унгария — Вершецъ и ще се възвѣрнатъ едва слѣдъ тринедѣли. Такива ескурзии се твърдѣ полѣзни за нашитъ млади специални училища, защото онѣзи които до днесъ се излазяли не сж виждали нищо освѣнъ едни голе баири и нищо не наредено, когато въ Австрия ще виджтъ нѣщо образцово, както и другагдѣ, гдѣто сж се наредили училищата имъ по рано. Ние пожелаваме на ескурзантитъ добъръ пътъ и такава възвръщане.

— Отъ 19 Априлий, линията Романъ—София е почнала всѣкидневно да носи пактници и стоки. Сега вече не ще се срѣщатъ онѣзи препятствия, които до нежъ дата сж се случавали. Слѣдъ нѣкой день линията, която се строи отъ Плъвенъ за къмъ Романъ — ще бжде готова до с. Червенъ-Брѣгъ. Ако Компанията успѣе това лѣто да построи двата моста на р. Искъръ, върва се, че ще може да се съедини Плъвенъ съ София къмъ Ноемврий, стига да се усили работата. Плъвенската станция и прибавкитъ до нея твърдѣ живо се работятъ, възможно е и тя да се свърши до нея дата.

— На 28 м. м. градския кметъ г. К. Михайловъ, си е далъ оставката, слѣдствие на това е станало ново преизбирание. г. Хр. Данаиловъ, досегашенъ п. кметъ е избранъ съ пълно вишегласие за кметъ, а за помощници М. Вацовъ и М. Бѣчваровъ.

— Реколтата на лозята, както се види, тази година ще е повече отъ слаба. Това е слѣдствие отъ маната, която имаше миналата година, и която както върви върмето и тази година ще снолѣти лозята ни.

— Русенский Окр. Сждъ се е произнесълъ вече по дѣлото на Бр. Иванови отъ София, въ барутния складъ на които миналата година отъ невнимание бѣ се случила такава ужасна катастрофа, отъ която загинаха около 60—70 души. Окр. Сждъ, намѣрилъ виновни Бр. Иванови, и е осѣдилъ Тодора на единъ мѣсець затворъ а Никола на три и едно гражданско обезщетение отъ 58,000 л. Осѣденитъ ще апелиратъ.

— Едно неумѣтно распорѣждане, което трѣбва да се измѣни. Отъ нѣкой година военнитъ власти правятъ упражнение съ стрѣлбата въ долѣтъ къмъ Пелишатския пакъ—въ който долъ има много и лозя и ливади. Тогава когато лозята трѣбва да се копаятъ, става и стрѣлбата, и на двата баири, абсолютно военнитъ не позволяватъ да се яви жива душа. И аслж, кой ще се яви при онѣзи куршуми. На тѣзи баири и долъ гражданитъ притежаватъ съ хиляди дюлюми лозя, ливади и ниви, които постоянно оставатъ необработени, слѣдователно и не могатъ да получатъ приходъ на половинъ. За коситба и жетва остава само единъ празниченъ день! Всѣка година ставатъ твърдѣ справедливи оплаквания до властитъ и не се зема въ внимание. Ние мислиме, че г. Командирътъ, на мѣстния гарнизонъ, ще удовлетвори законнитъ искания на гражданитъ, като прѣдвиди по нѣ два дни пръвъ недѣлята да си обработватъ имотитъ данъкоплатцитъ; защото повече отъ несправедливо е да забранятъ на единъ стопанинъ да си гледа имота, да го обработва за да може да си плаща данъкътъ. Отъ това не желаемъ да правиме никаква политика, а просто искаме едно нѣщо което трѣбва да се даде, и което несправедливо се отпима.

— Казватъ вѣщитъ лица, че прѣскачкитъ които бр. Караиванови донесли за проданъ освѣнъ че биле отъ долне качество (австрия) но не отговаряли на трѣбованията скоро се поврѣждали и не прѣскали добръ. Най добра и солидна направа биле отъ фабриката на Синфония, които несравнено биле много по добри и солидни.

— Завчера на 29 Априлий се гледа едно гражданско дѣло мѣжду нѣкой си Ангелъ Одренски и Ан. Копчовъ за имоти въ стойность 6000 л. Това дѣло, както се види е заслужвало да се загатва не два пакти по вѣстницитъ, както що направи мѣстния „Б“ по нѣколко пакти, защото, и ние бѣхме слушатели, видѣхме, че г. Табаковъ, който представяваше А. Одренски, ще играе една твърдѣ почтенна роля. Въ това дѣло ние видох-

ме единъ документъ прѣдставенъ отъ *честния* адв. Табаковъ, за доказателство отъ които цѣли нѣколко писани рѣдовцѣ откъснати и прилѣпени съ книжки отъ марки. Другата страна съгѣда тѣзи машинации отъ А. Одренски (видя че това е една нечестна сдѣлка) и по исканието ѝ се отложи дѣлото. Слушахме, и видохме оригинала отъ кждѣто е взето всичко това и защо е сжксано. Сега вече разбираме защо се подмята за *единъ сждия* че ялъ билъ прасенце, дрѣнкало се парички. Нежелаетъ ли г. еспедитора на „Б“ да ни обади кой е този сждия, който се подмята така нечестно, не е ли мислиме въ длѣжностъ на прокуроретството да запита редактора на повнелитъ *немирници*, кой е този подкупенъ сждия и по кое дѣло. Мислиме, че и самитъ г. г. сждии, трѣбова да се заинтересуватъ за честта си и да не оставятъ единъ безправственникъ да подкопава авторитета на сждиятѣ. Интересно е да ни обади, кой ще е адвоката, който *придружавалъ* сждията.

Въ миналия брой въ антрефилето за „*Немирниковъ*“ вмжната е печатна грѣшка, а именно, вмѣсто да се каже *сжщия* напечатано е *сждия*. Мислиме, че читателя като е прочелъ антрефилето, е разбралъ тази грѣшка, която бързае да исправиме.

Македонския въпросъ

Мюнхенеръ Найесте Нахрихтенъ

(Продължение отъ брой 15.)

Никакви симпатий, нито антипатий, никаква прѣмуществена обичъ, нито отвращение не ще бждатъ въ състояние до повлияжтъ върху рѣшенията на Германия: *Германия се нуждае само и само отъ едни фактически изгъриени дѣла!* Така извикаше Хекторъ до фанталнитъ пророци. И какво извикваше могуществения герой, който е единственната и най силната подпорка на отечеството, това трѣбова да бжде девизътъ на Германскитъ Държавни мъже.

Само Германскитъ интереси, само една вещественна полза указва на насъ Германци позицията, която трѣбова да окупираме при настѣпванието на бжджцата всемирна борба, въ която ще бждемъ, не ще съмнѣние, ангажирани, да се сражаваме, ще се сражаваме не заради хубавитъ очи на Руситъ и Французитъ, или заради хубавитъ безмолвни гласове на Англичанитъ или Японцитъ; Не, ний ще се сражаваме заради насъ Сами.

(Блѣжка на прѣводачътъ.) Така пѣжтъ вече отъ сега високо образованитъ, „Ужъ“, човѣколюбиви Тевтони; вървамъ, че Руситъ и Французитъ, които сж давали стогини примѣри въ историята на истинското човѣколюбие и безкористие не пѣжтъ и не ще пѣжтъ въ бжджцето подобни користолюбиви пѣния. Да изслушаме и по наташнитъ Тевтонски високомѣрни самохвалства!!!!

И дѣйствително, какъ можахме да възгикимъ въ бжджцето столѣтие, безъ да имаме единъ силенъ флотъ, който прави Германия съюзоспособна и нейния съюзъ става и ще стане даже вискателенъ отъ другитъ Сили (бошъ лафъ!!!) да разсжждаваме сега, когато всичко се е обърнало въ наше добро, върху истоящето ни политическо положение, е свършено излишно. Не ли сж вече прѣклонили главитъ си, даже най яростнитъ противници, прѣдъ необоримата истина, че подкрѣпленето на нашия флотъ е единъ повелителенъ дългъ къмъ отечеството, като имаме прѣдъ видъ горѣизложенитъ мотиви?

Отъ когато приемането на флотския проектъ е било одобрено отъ Райстага (Народ Собрание), поставката и езикътъ на нашитъ добри приятели и съсѣди сж се съвѣмъ промѣнили. Германия е пакъ станжала една много желателна съюзница за вслчкитъ Сили, защото тѣ сж дошли до самопознание, че тя не е само една страшна противница по суша, нѣ и страшенъ неприятелъ по всемирното море, затова тя обѣщава да стане и една сила и многожелателна съюзница за всичко. Въ заключение, това не е, дѣйствително, едно миролюбиво пасхално наблюдение, нѣ, това е утѣшително и радостно за насъ лично. Не е приятно да желаетъ човѣкъ мирътъ, само заради това, че той не струва нищо за войната.

ИЗЪ ВѢСТНИЦИТЪ.

— Въ М. 214 на в. „Сливенъ“ намѣрваме една статия съ насловъ „Подлоститъ на свирчо—Петковъ“, дешния шефъ на умрелитъ Стамболисти. Ний ѝ даваме мѣсто въ колонитъ на нашия вѣстникъ, не за друго, а да виджтъ заслѣпенитъ му обожатели, които и у насъ слѣдъ смъртта на великия се родиха, до колко е низътъ

шефа на партията имъ, която за скандалъ на българската интелегенция носи още хубавото име *Либерална—Народна партия*. Ние мислиме, че слова, което се пише трѣбва да бѣде вѣрно, защото Г. Папанчовъ, е поелъ отговорността да докаже всичко, което пише за онзи пунгапъ, който така мерзко е посѣгналъ на честта на едни семейства, които мислихме и нѣмахме причини да се съмняваме, че сж се радвали на уважение отъ обществото. Сега ние научаваме, защо този нахалъ така безобразно, така шарлатански, безъ да отговаря на това що се пише за него, стреми се и указава, че разврата, който му е строшилъ коститѣ билъ другадѣ—въ палата. Ако се допуца отъ нашето общество, отъ нашитѣ закони да се гаврѣтъ, както що бѣхме забѣлявали въ миналия си брой, на такива шарлатани да мърсятъ съ хайдушкитѣ си пера, най свѣщеното мѣсто е лице, то смѣло трѣбова да кажеме, че у насъ има анархия, нѣма закони, нѣма наказание. У насъ всѣка сволочъ е свободна да ругае по улицитѣ и власть и Богъ и всичко.

Ето и статията, чисто оглѣдало на днешната свирчовщина.

Подлоститѣ на Свирчо—Петковъ.

„Оня злодѣй и скотъ, който ежедневно обвинява други въ безчестие, е станалъ на послѣдъкъ нетърпимъ даже въ своята компания, която се е рѣшила най сетѣ да му извади кирливитѣ ризи на пазаръ. Този развратникъ, понеже има дързостта да се явява въ качеството си на публицистъ и шефъ на партията на Стамболовиститѣ, то намъ ни се налага длъжностъ да му сменемъ окончателно маската и да изложимъ тукъ оня ужасенъ развратъ, който той, *Д. Петковъ*, разпространява не само съ свойтъ вѣстникъ, но и съ свойтъ скотски похождения. Това, което тукъ ще съобщимъ, е повече отъ достовѣрно и ако мерзавеца посмѣе нѣщо да опровергае, ний ще му посочимъ неопровержими доказателства. Неописуемия развратъ, който е достойно вече на цѣлия градъ София, надминува по характера си всички подобни нему и заслужава да се отбѣлжи тукъ, за да се лепнѣ като послѣденъ позоръ върху и безъ това калното чело на Свирчо—Петковъ. Помнятъ хората у насъ колко безчестно този лишень отъ най-елементарна моралъ субектъ оскъряваше чрѣвъ печата, и то безъ всѣкакъвъ поводъ, семейната честь на извѣстни семдѣства въ столицата. Очевидно, че неговата развратна душа е побирала всички тѣзи мерзости които днесъ той цинично самъ реализира на дѣло. Въсползуванъ отъ Смъртта на С. Стамболова, когато, съ едно лицемерие, на което и Молеровския Тартювъ би завидѣлъ, ежедневно не прѣстава да вѣличае като пръвъ българинъ, вмѣква се като вълкъ въ неговото семейство, и въ онова на сестра му и ги докарва до положението на най-нещастнитѣ жени, които разорени материално и морално сж достигнали до отчаяние. Не е само това този бербантинъ направи нещастно и своето семейство, като напустна жена си и дѣцата си да ходятъ не мѣли не драги безъ срѣдства за прѣпитание. Слѣдъ като разсипа семейството на М и като опроста, въсползуванъ отъ легковѣрието и слабоститѣ на женитѣ, *около 200 хиляди лева* на малолѣтнитѣ дѣца, за което роднинитѣ на покойния М сж заведи дѣло прѣдъ Софийскій Окръженъ Сждъ, за да лишѣтъ майката отъ опекунето, прехвърля се изверга въ семейството на *великия българинъ* за да докара и него до дереджето на неговото. Ето каква е сная пошла фигура, която има безчлвостта да чете моралъ на българското общество и да се старае да играе политическа ролъ въ страната. Прѣди нѣколко дни, веднага слѣдъ смъртта на майката на Стамболова, развратника писа въ „Свобода“ че тя умрѣла отъ скърби и печали за мъченически загиналия ѝ синъ, а работата както ни се съобщава отъ най достовѣрно мѣсто стои съвършено друго-яче: майката на Стамболова е умрѣла вслѣдствие на она не чуванъ развратъ, съ помощта на който свирчо е разложилъ всичко стояще около нея. Покойната вслѣдствие пошлитѣ връски на Петкова съ близко стоящитѣ до нея лица е била при—живѣ нарѣчена шпионка отъ снаха си, която дума тѣй морално убийствено подѣйствувала върху тая стара жена, што то тя въ единъ прѣкрасенъ день си задига нѣщата и избѣгва при дъщеря си, господжа Мара Муткурова, гдѣто слѣдъ 7—8 дневно боледуване се и помина. Ето кои сж причинитѣ за смъртта на майката на С. Стамболова и нека ги знаятъ онаи, на които може-би искрено имъ е още скъ-

па неговата паметъ. Безчестното поведение на злодѣя, когото тукъ описваме, е възмутило дълбоко чувствота на приличие у всички близки на семействата, които сж негови жертви и тѣ сж се отстранили окончателно отъ тѣхъ. Срамъ и позоръ! право казваше Караюлева въ своята брошура за Петковци и компания „*не трѣбва да имъ мѣстимъ ний, тѣ сами ще отмѣстятъ за насъ*“. Слѣдъ всичко това, всѣки има право да плюе върху онова сакато животно, на което близко стоящитѣ на Стамболова отдавна трѣбваше да му пратятъ своето най дълбоко прѣзрѣние за дѣто опозори паметта му, която поне на тѣхъ трѣбваше да имъ бѣде скѣпа.

Ний принежаваме най подробни свѣдения за ежедневитѣ похождения на скота Петкова, и ако стане нужда ще нарисуваме така потрета му, што то може съ него да се отправи направо за ешафота. Ще видятъ читателитѣ какъ този голѣмъ приятелъ на Стамболова, когото той при убийството не мрдна да защити, отначало подѣ благовидния предлогъ на закрилникъ на овдовешитѣ семейства и горѣщъ политически съподвижникъ на покойния, ежедневно ги спохожда подѣ разни благовидни прѣдлози, като наприжъръ: *документи да се четжтъ, исма да се арълеждатъ* и пр. до гдѣто най-послѣ посѣгна на честта имъ и успѣва всичко да разврати, всичко да разложи, като при това ги успокоява, че не днесъ угрѣ ще дойде на власть и ще стане по великъ отъ оногови, съ близкитѣ на когото той безчестно се подигра.

Единъ нахалъ, безъ никакво въспитание, деморализиранъ до мозъка на кокалитѣ, въсползуванъ отъ единъ слѣпъ случай, укради свѣта, и днесъ още има безчлвостта, слѣдъ като опозори честта на толкова семейства, да издава вѣстникъ и да учи другитѣ на умъ и разумъ. О врѣмена, о нрави! И най голѣмия развратъ който помни историята блѣднѣ прѣдъ този мошеникъ, който въ свойтъ си Вѣчникъ не остава до сега нито единъ по виденъ български дѣецъ, когото той да не хули и пеува по най циниченъ начинъ“.

Б. Р. Коментарий сж излишни.

— В. „Гласъ Църногорца“ органъ официаленъ на Черна Гора въ брой 13 пише слѣдующето, по случай приетия подарокъ отъ Н. Им. Величество царъ Николай на Черна Гора за Великденъ. Черна Гора е обрадвана съ единъ новъ братски актъ на всемогъщата и велика защитница. Н. Величество Царъ Николай II е подарилъ на нашия Господаръ Никола I, 30 хиляди скорострѣлни пушки и 25 милиона патрони. Това ново доказателство на благосклонноть и милость, които Н. Величество Николай II постоянно е показвалъ и показва на нашия Господаръ и отечество, съставляватъ знакъ на царско довѣрие и мъдрость на княза ни, ще зарадва не само Черна Горанои всичко Сърбско, тѣй като то показва, че тѣнитѣ връски, които съединяватъ Петербургъ съ Цетиня, все повече и повече се закрѣпватъ. Този прѣкрасенъ подаркъ, който ни се поднася по Великденъ въ това врѣме, когато всичкитѣ окржающии ни държави постоянно се въоръжаватъ за да запазятъ мира; нека никой не се беспокои, и ние сме повече отъ спокойни; тѣй като съ този подарокъ нашата войска, ще бѣде уравниена съ Европейскитѣ войски, ако не по численность то поне по оръжие.

Черногорския народъ отъ името на своя добъръ съ чувства и мисли Господаръ — Князь, напълно радѣля, неговитѣ на княза си чувства, съ които се прѣпълнени и нашитѣ сърдца, къмъ Августѣйшия и Могущественъ Господаръ нашия Благотворитель, отъ всичко сърдце и душа, извикваме: „*Живю Царъ Николай II. Живю Князь Никола I*“.

ИЗЪ ДОПИСКИТѢ НИ

До Г. Редактора на в. „Вдигателъ“, които в. „Плъвенски гласъ“.

Въ брой 42 на вѣстника Ви е напечатано едно съобщение отъ с. Жленъ, Луковитско, съ което дописника ви е мислилъ да му поелекне поне прѣвъ свѣтлитѣ празници, прѣвъ които цѣлия християнски свѣтъ се весели, но уви . . . съобщението нищо такова не направи. На аслъ и той не е увѣренъ въ това, що съобщава, но . . . дано-нѣщо. Ето каква е работата г-не редакторе:

Въ с. Жленъ, слѣдъ като се допустих отъ управницитѣ на „днешната епоха“ да ставатъ свободни избори, явяватъ се на изборното мѣсто по 300—400 души избиратели (прѣвъ блаженното Стамболово управление такива ставахъ по 50—60

души, а останалитѣ не отивахъ: тѣ бѣхъ увѣрени, че като се опрѣдѣлятъ по заповѣдъ „свише“, затова не желяеха да правятъ трудъ на стражаритѣ да дохождатъ на дузини въ селото ни, да се хабжтъ книги за актове, да се запразнюватъ стаитѣ на исправителнитѣ институти и проч.). Въ днешната епоха общ. избранници получаватъ по 200—300 гласове (не обича ли дописника ви да обади прѣвъ 1892 год. по колко гласове получавашъ избранницитѣ?—тѣ получиха по 30—40 словомъ тридесетъ четиредесетъ). Въ днешната епоха слѣдъ като се избрахъ хора, ползующи се съ довѣрието на избирателитѣ, понаправиха се есапитѣ на „грамотнитѣ стамболови кметлета“ и о, чудо! тѣ чисти като гълъбчета: кой по 2000 л., кой по 5000 л., а най малко бившия кметъ, та всички за интереса на селянитѣ, открадна ли го рѣчи, извѣли го рѣчи около 9000 л. Една частъ отъ тая сума (2100 лева) сж държавни пари, събрани, но не внесени. Тия Жленчене, отъ които пакъ ще се събира тая сума, биха искарвали, господине редакторе и дѣцата си да гласуватъ за стамболисти, нѣ пусто . . . не позволявало се . . . !

По грозното убийство, станало на 7 Декември 1897 год. дописника хептенъ малко право има да пише, кои се обвиняватъ. Това е работа на компетентнитѣ власти. Като дойде „видовъ день“ всички ще плюваме, хулимъ . . . . като е обвиненъ бившия п кметъ по дѣлото това не значи, че всички не стамболовисти сж обвиняеми. Прѣдѣдателя на партията Ст. Стояновъ не е обвиненъ по това, а съвѣтникъ съ име Петко Вълковъ въ днешния общ. свѣтъ нѣма. Ако дописника още настоява, че такъвъ свѣтникъ има голѣмъ бакшишъ ще получи; па си го е и получилъ: лъжедѣ отъ първо качество.

Нинешния кметъ и помощникъ вѣрно отговарятъ на изискванията на чл. 31 отъ „закона за селскитѣ общини“, тѣй като тѣ, при всичко, че не сж свършили школата, която сж свършили прѣдшественницитѣ имъ „стамболовски“ днѣ добри си вършатъ работата. Това началството имъ го знае. Па ако се сжди че неграмотенъ кметъ е този, който незнае да злоупотребява общ. и правителственни пари, то ний сме съгласни съ дописника. Неграмотни сж по това но такава неграмотность ги спасява отъ хорскитѣ прѣзрения, прокурорскитѣ обвинения и приставскитѣ секвестирания. Може ли грамотностьта на твойтѣ аркадаше — кметове и помощници — г-не дописнико, да ги спасява отъ всичко това?

Въ заключение: имашъ ли довѣрието на избирателитѣ си днешнитѣ избраници това ще се види подиръ 2—3 м-ци. До тогава има право за дописника Ви да оплаква правото и на 1400 души, но подиръ избора да не обвиняватъ пакъ Петко Христовъ, като прѣвъ 1896 г., че извикалъ въ изборното мѣсто: Бояджиската партия да се отдѣли на страна*), а кога това станжло отъ такива и поменъ на страната не останало.

с. Жленъ, 25 Апр. 1898 г.

С.

*) Въ нашето село стамболистити се именуваатъ „Бояджиска партия“.

Селскитѣ жилища (коптори, землянки) въ Плъвенско.

Въ 16 брой на вѣстника си ний помѣстихме едно извлечение отъ едно окржко на Плъвенскій Окръженъ Хигиенически Свѣтъ, което прѣдѣдателя на Свѣта е распратилъ по всичкитѣ села на окржа. Това окржко се занимава съ селскитѣ жилища (коптори) въ Плъвенско, които особено въ Плъвенската околия много има.

Понеже въпроса е твърдъ важенъ, ний за това се повръщаме пакъ на него и намѣрихме за добръ да помѣстимъ въ настоящия си брой цѣлото окржко. Като му даваме гласность, ний желяемъ да прѣмине прѣвъ всичкитѣ словеса на нашето общество, ний желяемъ да запознаемъ съ него, и чиновници и търговци, и богати и сиромаса и учени и неучени съ една рѣчъ, всички, които искатъ да се нарекатъ жители на този окржъгъ. Ний канимъ всички, кой както може, да събуждатъ селското население и работжтъ за подобрене на неговитѣ жилища.

По ний се надѣваме, освѣнъ това, че и общинекитѣ кметове нѣма да погледнатъ хладнокръвно на това окржко, но ще положатъ всички сили за неговото осъществение. Това окржко тѣ трѣбва да прѣдаватъ като свѣто завѣщание на свойтѣ замѣстници. Това трѣбва да остане като едно прѣдание на младото поколение. Ето и самото окржко.

ПЛЪВЕНСКИЙ
ОКР. ХИГИЕНИЧЕСКИЙ
СВѢТЪ

№ 6.

17 Априлий 1898 год.
гр. Плъвенъ.

Върху здравистото на човѣка има голѣмо влияние неговото жилище. Както що има човѣкъ нужда отъ добра и кре-

О К Р Ж Ж Н О.

До Г. и селско-общинекитѣ
кметове въ Плъвенското
окржже.

